

Ispovest Dragiša Lazarevića iz Niša, oženjenog sa Amerikankom, 16 godina gonjen kao terorista, proveo je 4 godine u američkim zatvorima, jer je oklevetan i osuđen za kidnapovanje ćerke Saše i sina Andre. Opljačkan, slobodan i ogorčen danas kaže:

SIOBODAN MILOŠEVIĆ ME PRODAO

Otmicu moje dece izvršio je Slobodan Milošević sa svojim ljudima iz pravosuđa i iz policije. Moja ćerka Saša je plakala, jer nije želela da ide kod majke u Kaliforniju, ali na te suze Milošević nije želeo da se sažali. Predsednik Srbije je bukvalno prodao moju decu Amerikancima, a mene potom smestio u zatvor, da bi spasao sebe od političkog progona političara iz Vašingtona

Pre 20 godina inženjer Dragiša Lazarević iz Niša bio je američki milioner. Imao je u Kaliforniji malu fabriku za preciznu mehaniku, srećnu porodicu i kuću. Danas je Dragiša Lazarević siromah, koji živi u brvnari na periferiji Niša. Kako kaže, Amerikanci su mu oduzeli pravo na život, pravo na posao, pravo na penziju i što je najgore, oduzeli su mu i pravo na potomke.

- Ja sam poslednji put svoju decu, ćerku Sašu i sina Andreja video 1997. godine u Kaliforniji. Deca su mi prinudno oduzeta u Beogradu 1995. godine i odvedena u Ameriku. Sada živim u vikendici prijatelja, u jednoj njivi blizu Niša. Doveden sam na rub propasti! – požalio nam se Dragiša Lazarević kada smo se prošle nedelje sreli u Nišu.

Iako ima 100.000 dolara na staroj štednji, Lazarević ne može da podigne taj novac, pa živi od pozajmica i milostinje svojih rođaka i prijatelja. Pred nama je šezdesetogodišnjak, koji liči na starca, anemičan čovek, usahlog pogleda, koji u rukama steže svoj sudski dosije:

- Patim od anemije, koju sam dobio u američkim zatvorima, u kojima je hrana odvratno loša, a život čemeran. Osuđen sam na ukupno 8 godina robije, ali sam izdržao 3,5 godina. Od 2002. kada sam uhapšen bio sam u pritvoru u 6 američkih zatvora, da bih poslednjih godinu dana proveo u najpoznatijoj kalifornijskoj kaznionici Lompog. Izašao sam sa robije u januaru i odmah došao u Srbiju da pokušam da živim kao normalan čovek – ispričao nam je ukratko svoju sudbinu Dragiša Lazarević, bivši Amerikanac srpskog porekla.

LAŽNI STARATELJ

Lazarević je rođen u Svrljigu 1945. ali je sa samo 20 godina, na nagovor prijatelja, emigrirao u Francusku, gde je diplomirao mašinstvo. Kako su njegovi prijatelji u međuvremenu otišli za Čikago, Lazarević je odlučio 1968. da napusti Pariz i da pređe u SAD. U seljenu vizu mu je sredio čuveni vojvoda Vlado Zečević, koji ga je smestio da stanuje kod Dragiša Kašikovića, urednika lista "Sloboda" i lidera SOPO, kasnije žrtve Titove tajne policije i FBI. Ovo je ispovest čoveka, koji je, kako kaže stradao i od Amerike i od Srbije:

- Početkom sedamdesetih sam prešao u Kaliforniju i osnovao fabriku Niški inženjering za proizvodnju hidrauličnih presa i specijalnih žica za hvatanje aviona, kada sleću na brodove. Posao je sjajno išao, pa sam posle samo 6 godina za 36.500 dolara kupio kuću u gradiću Daun. A 1979. sam imao i poslovnu zgradu, koja je sa fabrikom vredela oko 2 miliona dolara – nastavlja svoju priču Dragiša Lazarević, koji nam je priznao da ga je njegova majka Latinka nagovorila da se oženi sa mladom Šejnom Glok iz Kalifornije.

- Šejnu sam upoznao na jednoj igračici. Bila je napuštena od roditelja, pa sam se sažalio i primio je u kuću. Naterao sam je da nastavi studije filozofije, a kada je moja majka došla u Ameriku i videla je, ubedila me da se oženim sa Šejnom 1982. godine. Tada sam upoznao njenog oca Stenlija Gloka, profesora sociologije i marksistu, koga je policija progonila zbog komunizma u SAD. Ja na to nisam obraćao pažnju, jer se moj tast nije interesovao za ćerku i mene. Šejna i ja smo imali uspešan i lep brak pune 4 godine. Dobili smo i divnu decu. Saša Lazarević je rođena 7. septembra 1982. godine u Daunu, a sin Andreja, kog smo nazvali Andra 26. avgusta 1985. godine u Long Biču. Tada smo živeli u našoj lepoj kući. Ja sam, međutim, te godine otkrio da se moja žena Šejna

Dragiša Lazarević

Lazarević tajno bavi marksizmom i komunizmom, što sam joj i prebacio. Šejna me napala i ja sam otišao u FBI i prijavio napad, ali i skrenuo pažnju agentima na agresivno ponašanje njenog oca Stenlija, i brata Itena Gloka, koji je takođe, bio marksista. Meni kod Šejne nije smetalo toliko to što se bavila marksizmom, već to što je zapostavljala decu, da bi išla na kružoke i agitovala po Kaliforniji. Decu je ostavljala vapitačicama, koje su ih omamljivale, da bi bili mirna i poslušna. Zbog majčine skitnje Saša i Andra su promenili 3 škole, a kada mi je Šejna 1989. ostavila decu i otišla u Francusku, ja sam zatražio i dobio razvod. Kada smo se razveli, Šejna je prijavljivala decu kao lažni staratelj, da bi mogla da na njih dobija američku socijalnu pomoć. Da bih smirio strasti i izbegao nove probleme ja sam u oktobru 1989. sa decom, kojoj sam izvadio jugoslovenske pasoše, sasvim legalno otputovao za Niš, jer su deca želela da vide babu Latinku i dedu Branka – seća se Dragiša Lazarević.

VELIKA PLJAČKA

Čim je Dragiša sa Sašom i Androm došao u Niš, njegova bivša žena Šejna Glok, koja je i dalje koristila njegovo prezime Lazarević, ga je prijavila u FBI zbog "kidnapovanja dece - američkih državljana i odvođenja u Srbiju diktatora Slobodana Miloševića". FBI i lokalni sud u Santa Kruzsu su istog trena izdali poternicu za Dragišom, zatvorili mu fabriku i zamrzli sve račune, da ne bi mogao da koristi svoj novac. Ali su i dali pravo Šejni Glok, iako je bila razvedena, da koristi njegov novac:

- Danas shvatam da je glavni cilj moje žene i njene familije bio da me opljačkaju, a ne da povrate decu u Kaliforniju. Jer, Šejna i njen otac Stenli, sa kojim godinama nije govorila, su se udružili da bi mi oteli firmu, kuću i uzeli novac. Čak i 2002. kada smo Šejna i ja bili razvedeni i u sporu, ona se potpisivala lažno kao gospođa Lazarević i odnela mi sa knjižice u SAD 38.000 dolara.

Uzela mi je kuću i automobil marke "ford". Da je Šejna Glok interesovao samo novac vidi se i iz činjenice da kada je dobila decu na staranje, da ih je odmah dala nekoj Beograđanki da brine o njima i potažila novog muža, kog je našla u Pančevu. Taj čovek je moju decu malteretirao – priča danas Dragiša Lazarević, i vraća se na početak devedesetih godina, kada je obeležen kao državni neprijatelj Amerike, broj jedan.

- Porodica Šejn je 1990. godine krenula u lov na mene i decu, koristeći staro pravilo Amerike, da se SAD bori za svoje državljanke, ma gde oni bili. Šejna Glok je prvo angažovala svog ujaka kongresmena Ronalda Kenona, nekadašnjeg funkcionera CIA i konzula SAD u Francuskoj, koji je na noge podigao još desetak senatora i kongresmena, među kojima i Helen Delić-Bentli, pa i državnog sekretara Džejmsa Bejkera. U međuvremenu, ja sam zbog poternice SAD i Srbije svoju decu skrivao. Deca su šest godina bila sa mnom, jer su volela da budu sa mnom. Pod tajnim imenom sam Sašu i Andru prebacio iz Niša u Suboticu i upisao u osnovnu školu "Učitelj Tasa". Moja bivša žena Šejna je, u međuvremenu, zahvaljujući ponajviše Srbima, kongresmenki Helen Delić-Bantli i Slobodanu Miloševiću, organizovala javnu, političku, sudsku i policijsku hajku na mene i decu. Na Miloševića su vršili pritisak državni sekretar Džejms Bejker, koji je Miloševiću obećao pomoć, a ovaj njemu rešenje slučaja Lazarević, pa administrator Rudolf Perina i ambasador Voren Zimmerman, koji me proganjao do svoje smrti. Taj Zimmerman je, na primer, našem

Saša i Andre Lazarević

ministru pravde, Predragu Todoroviću, napisao pismo u kome je obećao da ako SAD dobiju moju decu, da se meni neće suditi. Slagao je. A list Njujorka tajms je napisao da se radi o "ozbiljnom kršenju zakona i ugrožavanju građana SAD". Ja sam faktički bio tretiran kao međunarodni terorista. A za mnom je bila raspisana poternica Interpola i davana je nagrada od 30.000 dolara ko me otkrije, uhvati i živog isporuči Americi.

Taj posao umesto Amerikanaca odradila je jedna beogradska novinarka, koja me optužila preko RTS-a za otmicu i jedan Subotičanin, koji je prepoznao moju decu i prijavio me policiji. Posle toga sam uhapšen 1995. godine

Nastavak na strani 16